

Maatregelen ter bescherming van journalisten - identiteitskaart

Pilootdepartement: FOD Kanselarij van de Eerste Minister

Werkdocument 42

I. TOE TE PASSEN BEPALINGEN

A. Rechtsgrond

1. Internationaal recht¹

Artikel 4 – Derde Conventie – Krijgsgevangenen

« A. Krijgsgevangenen, in de zin van dit Verdrag, zijn de personen die, behorend tot één der volgende categorieën, in handen van de vijand zijn gevallen:

(...)

4) personen die de gewapende macht volgen zonder daarvan rechtstreeks deel uit te maken, zoals burgerleden van bemanningen van militaire luchtvaartuigen, oorlogscorrespondenten, leveranciers, leden van werkeenheden of van diensten, belast met de verzorging van het welzijn der militairen, mits zij daartoe machtiging hebben ontvangen van de strijdmacht die zij begeleiden, welke strijdmacht hun te dien einde een identiteitskaart zal verstrekken overeenkomstig het als bijlage aan dit Verdrag gehecht model;”

Artikel 79 - Protocol I – Maatregelen ter bescherming van journalisten

- a) "Journalisten die gevaarlijke beroepswerkzaamheden verrichten in gebieden waar zich gewapende conflicten voordoen, dienen te

¹ Aangezien België Protocol I heeft geratificeerd, is dit document enkel toegespitst op de maatregelen die moeten worden aangenomen om artikel 79 van dit Protocol en artikel 4 van de Derde Conventie van Genève over de krijgsgevangenen uit te voeren. Toch moeten we, voor de volledigheid, wijzen op het bestaan van artikel 13 van de Verordening betreffende de wetten en gebruiken van de oorlog te land, bijgevoegd bij de Vierde Conventie van Den Haag van 18 oktober 1907, dat bepaalt dat: “*De personen, die een leger vormen, zonder daarvan rechtstreeks deel uit te maken, zoals correspondenten en berichtgevers van dagbladen, marketenters, leveranciers, hebben, indien zij in de macht vallen van den vijand en deze het nuttig oordeelt hen aan te houden, het recht om als krijgsgevangenen te worden behandeld, op voorwaarde, dat zij voorzien zijn van een legitimatiebewijs van de militaire overheid van het leger, dat zij vergezelden*”. Deze bepaling zal kunnen worden toegepast wanneer, in geval van een internationaal gewapend conflict, een van de partijen bij het conflict geen partij is bij Protocol I maar de Vierde Conventie van Den Haag heeft geratificeerd.

worden beschouwd als burgers in de zin van de eerste paragraaf van artikel 50.

- b) Zij dienen als zodanig te worden beschermd krachtens de Conventies en dit Protocol, mits zij geen acties ondernemen die een aantasting vormen van hun status als burger, en onverminderd het recht van oorlogscorrespondenten die zijn geaccrediteerd bij de strijdkrachten om van de in artikel 4, van de Derde Conventie verleende status te genieten.
- c) Zij kunnen een identiteitskaart verkrijgen, overeenkomstig het model dat is opgenomen in bijlage II bij dit Protocol. Deze kaart, die wordt uitgegeven door de regering van de Staat waarvan de journalist onderdaan is, op wiens grondgebied hij woont of waar het persagentschap of persorgaan waarbij hij in dienst is, zich bevindt, dient als blijk van zijn status van journalist".

2. Nationaal recht

- a) Wet van 03 september 1952 houdende aanneming van de Derde Conventie van Genève.
- b) Wet van 16 april 1986 houdende aanneming van de twee Aanvullende Protocollen bij de Conventies.
- c) Wet van 30 december 1963 betreffende de erkenning en de bescherming van de titel van beroepsjournalist.
- d) Koninklijk Besluit van 10 januari 1951 betreffende oorlogscorrespondenten.
- e) Koninklijk Besluit van 16 oktober 1991 tot vaststelling van de organisatie en de werkwijze van de erkenningscommissie en van de commissie van beroep, alsook van de procedure van de indiening en het onderzoek van de aanvragen ter verkrijging van de titel van beroepsjournalist.
- f) Koninklijk Besluit van 12 april 1965 tot instelling van identificatiedocumenten en -kentekens ten behoeve van de beroepsjournalisten en persbedrijven.
- g) Koninklijk Besluit van 12 april 1965 tot instelling van identificatiedocumenten en -kentekens ten behoeve van de leden van de periodieke pers voor gespecialiseerde informatie.
- h) Omzendbrief van de Minister van Binnenlandse Zaken van 4 februari 1983 houdende instelling van een identificatieteken ten behoeve van personen die technische bijstand verlenen aan beroepsjournalisten.
- i) Omzendbrief van de Minister van Binnenlandse Zaken van 10 april 1997 houdende instelling van een nieuw identificatieteken ten behoeve van personen die technische bijstand verlenen aan beroepsjournalisten.

- j) Ministeriële omzendbrief tot invoering van een nieuw identificatiekenteken ten behoeve van de personen die technische bijstand verlenen aan beroepsjournalisten - wijzigingen aan de circulaire van 10 april 1997 - Overgangsmaatregelen voor de hernieuwing van de perskaarten

B. Analyse van de te treffen maatregelen

1. Garanderen dat alle journalisten over een gepaste identificatie beschikken in functie van hun statuut (P I - artikel 79, § 3, en bijlage II) en dat identiteitskaarten overeenkomstig bijlage II bij het Eerste Protocol worden uitgereikt aan de journalisten die gevaarlijke beroepswerkzaamheden verrichten in gebieden waar zich gewapende conflicten voordoen;
2. Een procedure opstellen waardoor de journalisten kunnen worden geaccrediteerd bij de strijdkrachten en zij het beschermd statuut van oorlogscorrespondent kunnen genieten;
3. Aan de oorlogscorrespondenten documenten verstrekken die overeenstemmen met de voorschriften van de Derde Conventie van Genève, artikel 4,A,4), en bijlage IV A.

De maatregelen bedoeld in de punten 2 en 3 zijn in België reeds getroffen maar vereisen een herziening (zie punt IV.B).

II. BETROKKEN DEPARTEMENTEN

- A. Kanselarij van de Eerste Minister: coördinatie en algemene richtlijnen.
- B. Ministerie van Defensie: accrediteren van de oorlogscorrespondenten.
- B. FOD Binnenlandse Zaken: op basis van de huidige wetgeving, uitreiking van de nationale perskaart aan beroepsjournalisten en van het doorgangsbewijs voor de periodieke pers aan de journalisten van de periodieke gespecialiseerde pers.
- D. FOD Buitenlandse Zaken: afgifte van een nationaal identificatieattest overeenkomstig het model als opgenomen in bijlage II bij het Eerste Protocol (te bevestigen).

III. BUDGETTAIRE WEERSLAG

Het is momenteel niet mogelijk de budgettaire weerslag te bepalen.

IV. STAND VAN ZAKEN

A. Definitie:

Artikel 79 van het Eerste Protocol geeft geen definitie van het begrip journalist. Dit moet in ruime zin worden opgevat, in de normale betekenis van het woord.

Het commentaar bij artikel 79 verwijst naar de definitie opgenomen in artikel 2, a, van het ontwerp van Conventie van de Verenigde Naties inzake de bescherming van journalisten tijdens gevaarlijke beroepswerkzaamheden in gebieden waar zich gewapende conflicten voordoen (die nooit werd aangenomen), als interpretatiegids: “De term “journalist” verwijst naar elke correspondent, verslaggever, fotograaf, cameraman en hun technische assistenten voor film, radio en televisie, die de bedoelde activiteit gewoonlijk als hoofdberoep uitoefenen [...]”

Ook het Belgische recht geeft geen definitie van het begrip journalist. Het maakt echter wel een onderscheid tussen de “beroepsjournalist” (algemene informatiemedia) en de “journalist van de periodieke pers voor gespecialiseerde informatie”. Daarnaast zijn er journalisten die onder geen van beide categorieën vallen (omdat ze niet aan de voorwaarden voldoen of niet de nodige stappen hebben gezet).

B. Categorieën van journalisten in het Belgische recht:

Situatie op 1 december 2016

- De beroepsjournalisten

Artikel 1 van de wet van 30 december 1963 betreffende de erkenning en de bescherming van de titel van beroepsjournalist beschermt de titel van beroepsjournalist en stelt de volgende voorwaarden voor de titel van beroepsjournalist:

“Niemand mag gerechtigd worden de titel van beroepsjournalist te voeren tenzij hij aan de volgende voorwaarden voldoet:

- 1° tenminste eenentwintig jaar oud zijn;
- 2° in België, geheel noch gedeeltelijk vervallen verklaard zijn van de rechten opgesomd in de artikelen 31 en 123sexies van het Strafwetboek en, onder voorbehoud van het bepaalde in artikel 2, in het buitenland geen veroordeling hebben ondergaan die, indien zij in België ware uitgesproken, geheel of gedeeltelijk het verlies van deze rechten tot gevolg zou hebben;

3° in zijn hoofdberoep en tegen bezoldiging deelnemen aan de redactie van dag- of periodieke bladen, radio- of televisienieuwsuitzendingen, filmjournaals, of persagentschappen, een en ander voor algemene berichtgeving;

4° die werkzaamheid tenminste twee jaar lang als gewoon beroep uitgeoefend en ze niet sedert meer dan twee jaar gestaakt hebben;

5° geen enkele vorm van handel drijven en met name geen op reclame gerichte werkzaamheid uitoefenen, behalve als directeur van een blad, een nieuwsuitzending, een filmjournaal of een persagentschap.

Voor de toepassing van dit artikel:

a) Moeten onder bladen, radio- of televisienieuwsuitzendingen, filmjournaals of persagentschappen voor algemene berichtgeving verstaan worden die welke, eensdeels, nieuws verstrekken dat betrekking heeft op het actualiteitsgebeuren in 't algemeen en, anderdeels, die welke zich richten tot de lezers, de luisteraars en de toeschouwers in 't algemeen;

b) Moeten onder redactie verstaan worden de activiteiten uitgeoefend o.m. als directeur, redacteur, tekenaar, persfotograaf, filmreporter of correspondent voor België.

Commerciële, technische en administratieve werkzaamheid alsook correctie-, telex-, reclame en zetterijwerkzaamheid worden geacht buiten de redactie te staan, behalve wanneer zij onder de persoonlijke bevoegdheid van de directeur van het blad, de nieuwsuitzending, het filmjournaal of het persagentschap ressorteren.”.

Een erkenningscommissie kent de titel van beroepsjournalist toe aan de journalisten die voldoen aan de voorwaarden bedoeld in het voormelde artikel 1, op basis van de procedure bepaald in het koninklijk besluit van 16 oktober 1991 tot vaststelling van de organisatie en de werkwijze van de erkenningscommissie en van de commissie van beroep, alsook van de procedure voor de indiening en het onderzoek van aanvragen ter verkrijging van de titel van beroepsjournalist.

Vervolgens wordt aan de journalisten die gemachtigd zijn om de titel van beroepsjournalist te voeren door de minister van Binnenlandse Zaken een “nationale perskaart” uitgereikt, overeenkomstig het koninklijk besluit van 12 april 1965 tot instelling van identificatiedocumenten en -kentekens ten behoeve van beroepsjournalisten en persbedrijven. Elke aanvraag om een nationale perskaart wordt ingediend op initiatief van de Algemene Vereniging voor Beroepsjournalisten in België. Deze organisatie onderzoekt de aanvraag en gaat na of de journalist wel degelijk gemachtigd is om de titel van beroepsjournalist te voeren.

Het bezit van dit document is echter geen voorwaarde om het beroep van journalist uit te oefenen. Het heeft enkel tot doel de identificatie van de journalisten bij de uitoefening van hun beroep te vergemakkelijken en de overheden in staat te stellen de vertegenwoordigers van de pers alle medewerking te verlenen die de gegeven omstandigheden vereisen.

De minister van Binnenlandse Zaken heeft, via de omzendbrieven van 4 februari 1983, 10 april 1997 en 23 december 2006, eveneens identificatiekentekens ingevoerd ten behoeve van de personen die technische bijstand verlenen aan de beroepsjournalisten.

- De journalisten van de periodieke gespecialiseerde pers

De journalisten van de periodieke gespecialiseerde pers ontvangen een “doorgangsbewijs voor de periodieke pers”, overeenkomstig de procedure bepaald in het koninklijk besluit van 12 april 1965 tot instelling van identificatiedocumenten en -kentekens ten behoeve van de leden van de periodieke pers voor gespecialiseerde informatie.

Krachtens artikel 3 van dit koninklijk besluit “wordt het doorgangsbewijs voor de periodieke pers slechts uitgereikt aan de journalisten, die als hoofdberoep en tegen bezoldiging, sedert ten minste twee jaar deelnemen aan de redactie van organen van de periodieke pers voor gespecialiseerde informatie die (geregeld en ten minste zesmaal per jaar verschijnen).

Met het oog op de toepassing van dit artikel, dient verstaan onder:
1° organen van de periodieke pers voor gespecialiseerde informatie : de dagbladen, tijdschriften, radio- en televisieuitzendingen, filmjournaals en persagentschappen voor gespecialiseerde informatie in één of verscheidene categorieën in het laatste lid van artikel (4) vermeld;

2° redactie : de bezigheden namelijk in hoedanigheid van directeur, redacteur, tekenaar, persfotograaf en filmreporter.
Commerciële, technische en administratieve werkzaamheden worden geacht buiten de redactie te staan.”.

Net zoals de nationale perskaart gaat het hier om een identificatiedocument waarvan het bezit niet is vereist om het beroep van journalist uit te oefenen.

Elke aanvraag om een doorgangsbewijs wordt voorgelegd aan een adviescommissie, die advies uitbrengt aan de minister van Binnenlandse Zaken op basis van het dossier dat werd samengesteld door de Vereniging van de Journalisten van de Periodieke Pers of het Verbond van Belgische en buitenlandse journalisten der Periodieke Pers, naargelang de journalist lid is van de ene of de andere vereniging.

In tegenstelling tot wat voor de beroepsjournalisten geldt, beschikt de minister van Binnenlandse Zaken in dit geval over beslissingsmacht. Hij beperkt zich niet meer tot het uitreiken van het identificatiedocument maar is gemachtigd om al dan niet rekening te houden met het advies van de adviescommissie.

- Andere personen die journalistieke werkzaamheden verrichten

Krachtens de persvrijheid mag iemand zich als journalist voorstellen zonder daarvoor over een journalistenkaart (nationale perskaart of doorgangsbewijs voor de periodieke pers) te beschikken.

Hervormingsproject

Begin 2016 heeft de Vereniging van de journalisten van de Periodieke Pers een fusieproces ingezet met de Algemene vereniging van Beroepsjournalisten in België. Deze fusie zou in de toekomst dan ook gepaard kunnen gaan met de afschaffing van het eerder vermelde onderscheid en dus met een fusie van de verschillende titels, documenten en commissies waarin de voormelde wetteksten en regelgeving voorzien (herziening van de wet en van de koninklijke besluiten vermeld onder punt IA2). Vermits de betrokken wet en koninklijke besluiten moesten worden aangepast, zouden er ook wijzigingen kunnen

zijn op het niveau van de overheden die bevoegd zijn om de voormelde identificatiedocumenten uit te reiken. Het project is op dit moment nog niet voldoende gevorderd om preciezer te kunnen zijn, maar het is duidelijk dat de toekomstige wijzigingen gevolgen zullen hebben voor deze fiche.

C. Het statuut van de journalisten in gebieden waar zich gewapende conflicten voordoen:

In het licht van het recht dat geldt tijdens gewapende conflicten, hangt het statuut van de journalist af van zijn band met de strijdkrachten. In dit verband moet een onderscheid worden gemaakt tussen:

1. **Journalisten die zonder band met de strijdkrachten beroepswerkzaamheden verrichten in gebieden waar zich gewapende conflicten voordoen**

Deze journalisten zijn burgers (P I - artikelen 50, § 1 en 79, § 1) en worden dan ook als dusdanig beschermd. Ze behoren tot de categorie van de niet-geaccrediteerde journalisten maar mogen worden geregistreerd bij de strijdkrachten. De toegang tot gevechtszones kan hun worden verboden.

Deze journalisten kunnen een identiteitskaart krijgen voor journalisten die gevaarlijke beroepswerkzaamheden verrichten in gebieden waar zich gewapende conflicten voordoen, overeenkomstig het model toegevoegd in bijlage II bij het Eerste Protocol. Onder "beroepswerkzaamheid" valt elke activiteit die gewoonlijk deel uitmaakt van het beroep van journalist in brede zin, te weten, zich ter plaatse begeven, interviews afnemen, verslaggeving doen of film- of geluidsopnames maken, etc. en dit materiaal vervolgens aan zijn krant of zijn agentschap bezorgen.

Deze identiteitskaart bezorgt de journalist geen juridisch statuut maar levert hem enkel het bewijs van zijn hoedanigheid. Het is trouwens niet verplicht deze identiteitskaart bij zich te hebben. De kaart kan worden uitgereikt door de overheid, hetzij van het land waarvan de journalist onderdaan is, hetzij van het land waar hij verblijft, hetzij van het land waar het agentschap of persorgaan is gevestigd waarbij de journalist in dienst is².

2. **Journalisten die een band hebben met de strijdkrachten:**

- a. Journalisten die hun beroepswerkzaamheden verrichten binnen de militaire eenheden, als lid van de strijdkrachten zijn strijders in de betekenis van artikel 43, paragraaf 2, van het Eerste Protocol en worden hierdoor als krijgsgevangene beschouwd indien ze in handen vallen van een tegenpartij (P I - artikel 44, § 1).
- b. Het burgerpersoneel dat is tewerkgesteld als journalist bij de Informatiedienst van Defensie wordt beschouwd als gevolg van de strijdkrachten zonder er uitdrukkelijk deel van uit te maken. Deze personeelsleden ontvangen een identiteitskaart "model C" (zie Reglement A8) (CIII, artikel 4 A 4, en bijlage IV A). Bij

² Commentaar bij artikel 79 van het Eerste Protocol.

gevangenneming genieten zij het statuut van krijgsgevangenen (CG III – artikel 4, A, 4)

- c. Belgische journalisten die geaccrediteerd zijn door de minister van Defensie krachtens het koninklijk besluit van 10 januari 1951 en buitenlandse journalisten die geaccrediteerd zijn door de bevoegde overheid van hun land en die krachtens hetzelfde koninklijk besluit de toestemming hebben gekregen van de minister van Defensie om de strijdkrachten te volgen zonder er uitdrukkelijk deel van uit te maken, zijn oorlogscorrespondenten. Zij ontvangen een identiteitskaart “model C” (zie Reglement A 8) (C III, - artikel 4 A 4 en bijlage IV A).

Ze bezitten de hoedanigheid van burger en genieten de bescherming die eruit voortvloeit. Bij gevangenneming genieten zij bovendien het statuut van krijgsgevangene en de bescherming waarin de Derde Conventie betreffende de behandeling van de krijgsgevangenen voorziet (artikel 4). Hoewel ze geen deel uitmaken van de strijdkrachten moeten ze gehoorzamen aan de richtlijnen van de militaire commandant. De praktische voordelen die deze groep van journalisten, en enkel zij, genieten bestaan erin dat zij een beroep kunnen doen op de communicaties, het transport en de bevoorrading van de strijdkrachten die ze volgen.

Het is dan ook belangrijk om duidelijk te bepalen bij welke categorie de journalist hoort om de regels vast te leggen die op hem van toepassing zullen zijn.

D. Maatregelen voor de uitvoering:

- 1. Voor de burgerjournalisten zonder band met de strijdkrachten** die gevaarlijke beroepswerkzaamheden verrichten in gebieden waar zich gewapende conflicten voordoen (zie supra, punt B., c.), bestaat er op dit moment geen juridische basis voor het uitreiken van een identiteitskaart voor journalisten, in de zin van artikel 79 van het Eerste Aanvullend Protocol (8 juni 1977, goedkeuringswet van 16 april 1986, B.S. van 7 november 1986 en 22 november 1986).

2. Voor de journalisten die een band hebben met de strijdkrachten:

a. Gelet op hun statuut zijn journalisten die hun beroepsactiviteiten uitoefenen binnen militaire eenheden als lid van de strijdkrachten, militairen en moeten zij dus geen identiteitskaart voor journalisten ontvangen.

b. Het burgerpersoneel dat werkt als journalist bij de Informatiedienst van Defensie ontvangt van het ministerie van Defensie een identiteitskaart – “Model C” van het Reglement A8, “Onderrichting over de administratie van het militair personeel”. De kaart, opgesteld in vijf talen, bevat de vermeldingen bepaald in bijlage IV A van de Derde Conventie van Genève (zie artikelen 157 tot 160 van het Reglement A8).

c. De oorlogscorrespondenten moeten, zoals alle journalisten bedoeld in het vorige punt, van het ministerie van Defensie een identiteitskaart “Model C” van het Reglement A8, “Onderrichting over de administratie van het militair personeel” ontvangen.

i. Uitvoeringsmaatregelen van het koninklijk besluit van 10 januari 1951 werden genomen door middel van het document “*Embedded Journalism (EJ) and Operations*” (Ref ACOT-SPS-GCOMM-CSIL-001 / CSYN Ed 001). Krachtens dit document organiseert Defensie de tijdelijke integratie van Belgische burgerjournalisten binnen Belgische detachementen tijdens operaties, al dan niet in het kader van een gewapend conflict. Het document vermeldt onder meer de aanvraagprocedure en de procedure voor accreditatie door Defensie. Er werd een herziening van deze procedure voorgesteld, met name met betrekking tot de uitreiking van de identiteitskaart aan de oorlogscorrespondent.

ii. Het erkenningsstelsel waarin het koninklijk besluit van 10 januari 1951 voorziet, is van toepassing op de oorlogscorrespondenten geaccrediteerd bij:

- het nationaal Press Information Centre (PIC);
- het tijdelijk PIC op nationaal grondgebied bij versterking die aankomt uit de Verenigde Staten of het Verenigd Koninkrijk;
- het PIC van de Algemene Directie Communicatie (DGCOC) van het ministerie van Defensie.

iii. Het koninklijk besluit van 10 januari 1951 biedt geen oplossing voor het Allied Press Information Centre (APIC) van SHAPE en voor de oorlogscorrespondenten bij de geallieerde strijdkrachten waarvan de Belgische strijdkrachten deel uitmaken. Er worden bij de NAVO instructies verspreid door het militair comité onder het nr. MC 301 “Relations with the media – Accreditation Study”.

V. VOORSTELLEN VAN BESLISSING

A. Met betrekking tot de burgerjournalisten zonder band met de strijdkrachten, die gevaarlijke beroepswerkzaamheden verrichten in gebieden waar zich gewapende conflicten voordoen:

1. Onderzoeken welke maatregelen in het Belgisch recht moeten worden opgenomen met het oog op de uitreiking van een specifieke identiteitskaart voor journalisten, overeenkomstig het model als opgenomen in bijlage II bij het Eerste Protocol.

Aangezien het statuut van journalist niet wordt gedefinieerd in het Eerste Protocol preciseert het commentaar bij artikel 79 dat de interne regelgevingen of praktijken als basis kunnen dienen om de relevante criteria te bepalen voor het toekennen van de identiteitskaart en dat de identiteitskaart die voorkomt in bijlage II bij het Eerste Protocol slechts een model is. Toch zal de uitgereikte identiteitskaart op een of andere manier alle inlichtingen moeten bevatten die in het model zijn opgenomen. Het is eveneens mogelijk de plaatselijke taal of talen toe te voegen aan de vijf talen die voorkomen in bijlage II, evenals een van de talen in deze bijlage te schrappen indien het niet noodzakelijk is die te vermelden.

In zoverre de interne regelgevingen als basis kunnen dienen om de criteria voor de toekenning van de identiteitskaart te bepalen, wordt voorgesteld om een link te leggen tussen het uitreiken van deze kaarten en de eisen gesteld in de Belgische wetgeving betreffende de journalisten. Vermits deze wetgeving in de toekomst echter aanzienlijk gewijzigd zou kunnen worden (zie punt IV. B), is het beter te wachten tot de hervorming is doorgevoerd om deze fiche te voltooien en:

- de overheid aan te duiden die belast wordt met het uitreiken van de identiteitskaarten overeenkomstig bijlage II bij het Eerste Protocol;
 - de procedure en de voorwaarden te bepalen voor de toekenning van deze identiteitskaarten.
2. Eens ze is afgewerkt zal deze fiche de basis kunnen vormen voor het opstellen van de regelgeving (koninklijk of ministerieel besluit) die zal bepalen wie de bevoegde overheid is en welke toekenningsprocedure en -voorwaarden zullen gelden voor de uitreiking van de identiteitskaarten bedoeld in bijlage II bij het Eerste Protocol. Vervolgens moet ze dan worden verspreid onder de bevoegde journalistenverenigingen.

B. Met betrekking tot de journalisten die een band hebben met de strijdkrachten:

1. Een studie uitvoeren om na te gaan of het noodzakelijk is het koninklijk besluit van 10 januari 1951 betreffende de oorlogscorrespondenten aan te passen aan de wijzigingen in de situatie van de geallieerde strijdkrachten.
2. Nationale militaire voorschriften opstellen die rekening houden met de NAVO-voorschriften (MC 30 “Relations with the media – Accreditation Study”), met de Derde Conventie en met het Eerste Protocol.
3. De aanvragen om accreditatielicenties en identiteitskaarten als oorlogscorrespondent zouden door de persorganen waarvoor zij werken moeten worden ingeleid en ingediend bij de minister van Defensie.

C. Wanneer de verschillende maatregelen zijn goedgekeurd, zou het onmogelijk mogen zijn dat iemand tegelijkertijd wordt beschouwd als geaccrediteerde oorlogscorrespondent in de zin van de Derde Conventie van 12 augustus 1949 en als burgerjournalist die gevaarlijke beroepswerkzaamheden verricht in de zin van artikel 79 van het Eerste Aanvullend Protocol van 8 juni 1977.

VI. LAATSTE BIJWERKING

November 2016

VII. DATUM VAN GOEDKEURING DOOR DE ICHR

13 december 2016

VIII. BIJLAGEN

/